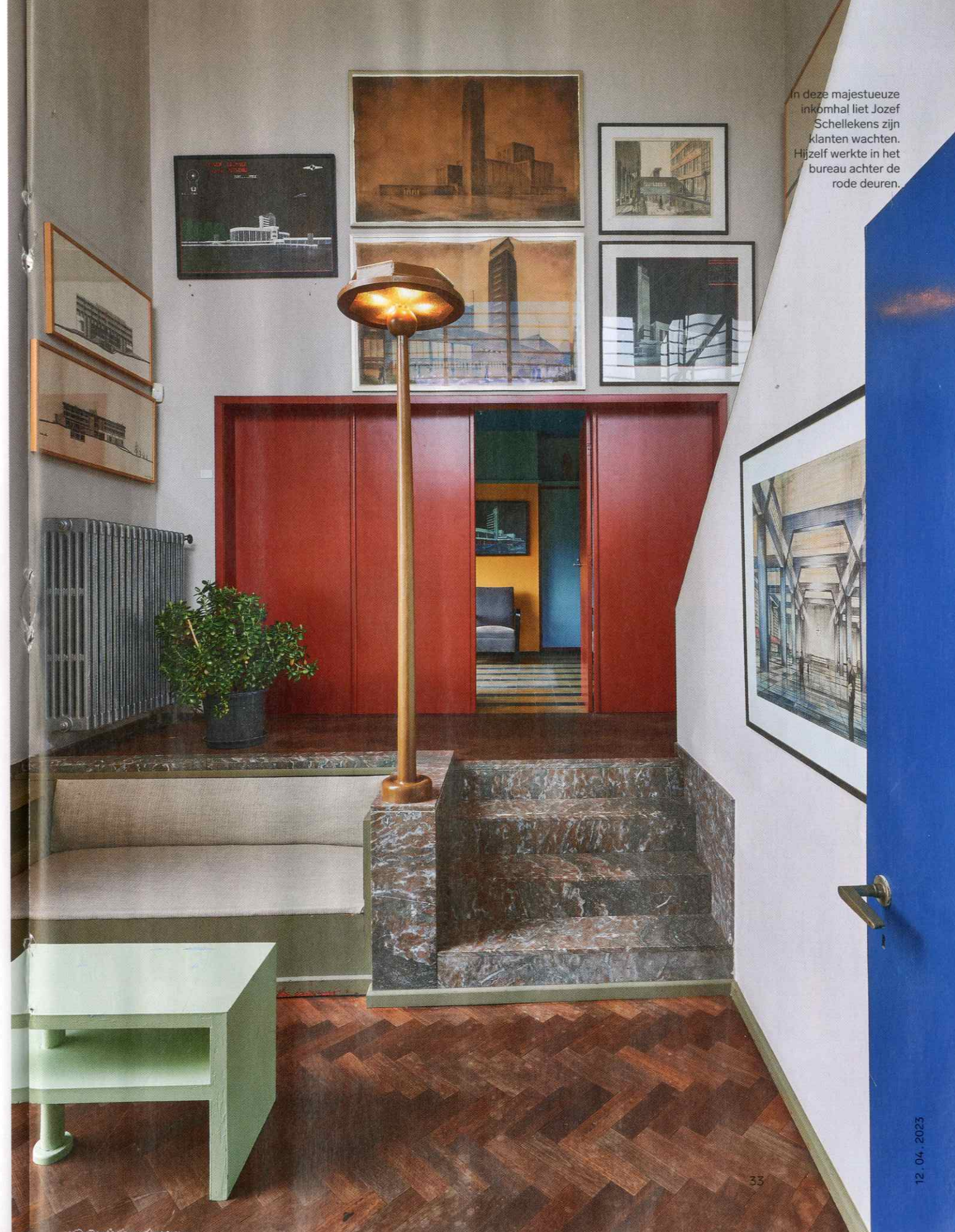

KLEURRIJK LEVEN

In Turnhout staat een parel van de nieuwe zakelijkheid:
het huis van architect Jozef Schellekens, een
modernistisch festijn van felle kleuren, compacte ruimtes
en daglicht. "Het is een geschenk om hier te wonen."

Tekst Thijs Demeulemeester
Foto's Jan Verlinde

In deze majestueuze
inkomhal liet Jozef
Schellekens zijn
klanten wachten.
Hijzelf werkte in het
bureau achter de
rode deuren.

'In zoveel kleur
leven is een
zaligheid. Terwijl
beige zo gezegd
chic en actueel is'

Links: de eethoek en het
doorgeefluik in de keu-
ken. Schellekens' kleuren
zijn zeer ongewoon voor
zijn tijd.

Rechtsboven: de
ontvangstruimte aan
de straatkant, waar
Schellekens vertegen-
woordigers ontving. De
oranje glaspanelen zijn
marbriet, een Belgische
innovatie, populair in het
interbellum.

Rechtsonder: Jozef
Schellekens gebruikte de
dubbelhoge ontvangst-
ruimte en de mezzanine
als schildersatelier.

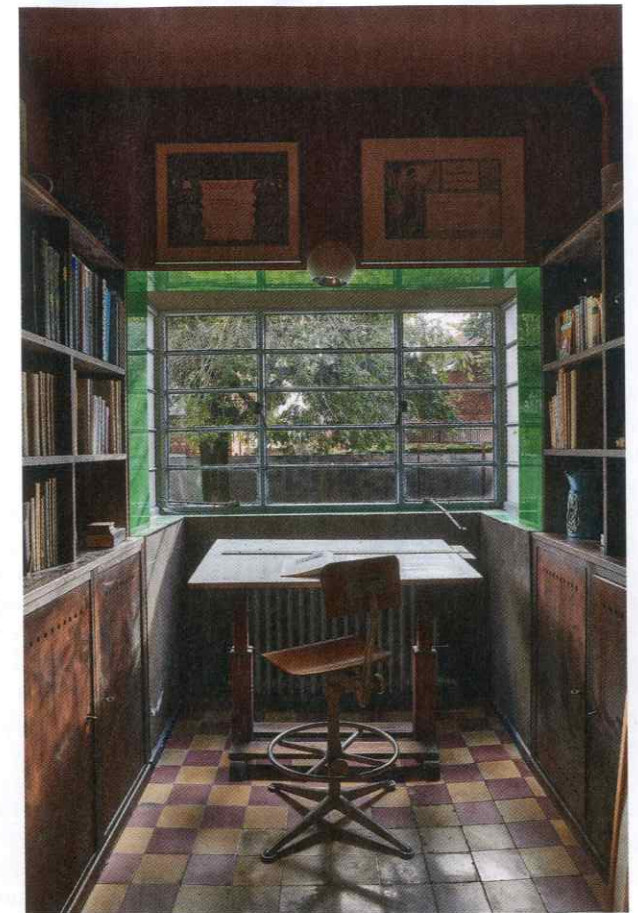

Boven: Schellekens bouwde de dubbelwoonst samen met een vriend, schilder en schrijver Theo Op de Beeck. Schellekens' eigen woning (links) is het best bewaard van de twee.

Rechtsboven: de compacte tekenkamer van Jozef Schellekens, met de kenmerkende geritmeerde stalen ramen.

Rechtsonder: het kleurgebruik maakt deze woning uniek. Tegelpatronen bakenen de aparte zones af. De muurschildering in de cosy corner is van Schellekens zelf.

Die expressieve kleuren, die tegelpatronen, dat ritme van die ramen! Voor een interieurarchitect moet het best uitdagend zijn om te leven in zo'n uitgesproken woning als die van Jozef Schellekens. Zeker omdat het een beschermd monument is, waar je binnen of buiten niks aan mag veranderen. Jeukt het niet? "Ik voel niet de behoefte om hier mijn stempel op te drukken", zegt Rik Hendrickx, interieurarchitect bij Architects In Motion (AIM). Dankzij zijn plusbroer Luc Van Hout, kleinzoon van Jozef Schellekens, architect en eigenaar van het huis, woont Rik al twee jaar in de Turnhoutse woning die Schellekens voor zichzelf bouwde in 1934. "In dit huis kwam ik tot de constatering: in zoveel kleur leven is een zaligheid. Terwijl beige zogezegd 'chic en actueel' is. Het is ook aangenaam om in kleinere ruimtes te leven. Iets compleet anders dan die opengewerkte woningen van

tegenwoordig. Die aparte ruimtes zijn niet alleen energetisch een goed idee. Ze zijn ook gezellig: iedereen in het gezin heeft zijn eigen plek. Schellekens' bureau is bijvoorbeeld mijn tv-kamer geworden, zijn ontwerpkamer is de studeerkamer van mijn zoon. Een open keuken wil ik niet meer. Via het keukenluikje heb ik nu net voldoende contact met de eettafel. Maar niemand hoeft mijn afwas te zien staan."

NEVERENDING STORY

Jozef Schellekens (1909-1963) studeerde in 1933 af als architect aan de Academie in Antwerpen. Léon Stynen en Renaat Braem waren studiegenoten, maar Schellekens was de primus van zijn jaar. In 1935 bouwde hij zijn eigen woning aan de Steenweg op Mol. Een dubbelwoningst eigenlijk, want uit geldgebrek moest hij samenleggen met een goede vriend, Theo Op de Beeck, een schrijver en schilder. Hun woningen staan pal tegen elkaar en delen dezelfde kubistische baksteengevel. Maar binnenin is Schellekens' huis met voorsprong het best bewaard. "Dat is dankzij de passie van eigenaar Luc Van Hout. Dat fameuze valse plafond is weer uitgebroken, de originele kleuren zijn hersteld en de oorspronkelijke vloeren liggen weer bloot." Toch is de zorg voor zo'n woning een *neverending story*. Een dringende uitdaging is om in de stalen raampartijen het enkel glas te vervangen door dubbel. Ook lastig zijn de kapotte stroken marbriet: de gekleurde glastegels, ooit in België geproduceerd bij de Verreries de Fauquez, zijn moeilijk te vinden. Maar ze zijn beeldbepalend voor de dagkanten van de ramen in woning Schellekens.

STATEMENT IN DE STREEK

Het huis schreef Belgische architectuurgeschiedenis als een vroeg voorbeeld van de Turnhoutse School: een modernistische architectuurstroming die vooral na de Tweede Wereldoorlog bloeide. "Met de woning maakte hij een enorm statement hier in de streek", weet Hendrickx. "Het ontwerp was zo vernieuwend en ongezien voor die tijd dat de architect niet begrepen werd. Hij had gehoopt op een bloeiende carrière, maar dat viel tegen. In 1937 solliciteerde hij dan maar als provinciaal architect in Antwerpen. Onder die vlag tekende hij vooral scho-

len en gemeentehuizen, met een occasionele uitschieter als het openluchttheater Rivierenhof in Deurne. In 1958 ontwierp hij het prachtige strandgebouw aan het Zilvermeer in Mol. Uitgerkend de plek waar hij vijf jaar later tijdens een vakantie onverwachts zou overlijden. Hoe optimistisch, lichtvoetig en energiek de kleuren in zijn woning ook zijn, echt rooskleurig was Schellekens' leven niet. Bij de geboorte van hun vierde kind stierf zijn vrouw in het kraambed. Op zeer jonge leeftijd – hij was nog geen dertig – werd hij weduwnaar. Vrij snel leerde hij zijn tweede vrouw kennen. Zij hield wel van Schellekens, maar niet bepaald van zijn woning. Ze liet haar invloed gelden en hun huis onderging grondige transformaties, die meer aansloten bij haar bourgeois smaak. "Er zijn zelfs plannen gevonden waarop een hellend dak getekend staat", zegt Rik Hendrickx. De majestueuze ontvangstruimte waar Schellekens zijn klanten liet wachten, werd het zwaarst verminkt. Er kwam een plafond dat de dubbelhoge hal met de prachtige glaspartijen in tweeën splitste. Het resultaat: minder openheid, minder licht. "Met zijn tweede vrouw kreeg Schellekens ook nog twee kinderen. Waardoor in totaal zes pagadders opgroeiden in dit compacte huis. Dat moet best een uitdaging geweest zijn", vertelt Hendrickx.

TERUG NAAR DE KEMPEN

Een van Jozefs zonen, Paul, werd ook architect. Hij werd venoot in het kantoor van zijn schoonbroer Carli Vanhout, die getrouwd was met Jozefs oudste dochter, Mia Schellekens. Zo ontstond het bureau Architecten Vanhout & Schellekens, een van de smaakmakers van de Turnhoutse School. Later nam Carli's zoon, Luc, het kantoor over. Hij herdoopte het tot Architects In Motion (AIM). "Luc is mijn plusbroer", zegt bewoner Rik Hendrickx. "Mijn moeder hertrouwde met Lucs vader Carli. Via die weg ben ik dus verre familie van Jozef Schellekens. Luc vroeg me om de interieurafdeling te leiden van zijn architectenkantoor, dat hij oprichtte met venoot Bart Janssens. Ik woonde toen nog in Brussel. Maar ik ben terug in de Kempen komen wonen voor die job. En voor dit huis. Ik zie dat als een geschenk. Hier wonen is heel inspirerend." ●

ID Jozef Schellekens (1909-1963)

Architect, studeerde af in 1933 als architect aan de Academie in Antwerpen.

Was een studiegenoot van Léon Stynen en Renaat Braem.

Maakte deel uit van de Turnhoutse School.

Werd in 1937 provinciaal architect in Antwerpen en tekende vooral scholen en gemeentehuizen. Uitschieters zijn het openluchttheater Rivierenhof in Deurne en het strandgebouw aan het Zilvermeer in Mol.

jozefschellekens.be
aim-architecten.be